

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: L. L.
zastoupen JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Policejní prezident Policie České republiky
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru ze dne 16. 5. 2022, č.j. PPR-9630-6/ČJ-2022-990131

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 14. 7. 2022 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje č.j. KRPT-194982-13/ČJ-2021-0700KR ze dne 26. 1. 2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci podle §

123 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč.

2. Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a navrhl jeho zrušení, neboť dle jeho názoru žalovaný nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou pochybnosti a dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci.
3. Žalobce brojí proti výši odměny 10 000 Kč, která mu byla poskytnuta jako odměna podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci pandemie COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, za odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Výše uvedená odměna byla poskytnuta policistům v rozmezí částek 5 000 Kč, jako nejnižší odměna, až do výše 40 000 Kč, jako nejvyšší odměna. V tomto rozmezí bylo stanoveno 6 kategorií výše odměny. Pro zařazení do jednotlivých kategorií byla stanovena kritéria, a to jak objektivně měřitelná, tak neměřitelná.
4. Žalobce formuloval několik žalobních námitek.
5. Jako první žalobní námitku žalobce uvádí, že tato kritéria nemohou vést k objektivnímu hodnocení, jelikož se jedná o kombinaci měřitelných a neměřitelných kritérií a nefunkčnost kritérií prokazuje skutečnost, že odměna ve výši 40 000 Kč, tedy nejvyšší částka, byla poskytnuta všem vedoucím příslušníkům. Nejvyšší odměna byla poskytnuta i některým příslušníkům, kteří v době uzavření okresu Trutnov a okresů v Moravskoslezském kraji byli v neschopnosti ke službě.
6. Druhou žalobní námitkou žalobce tvrdí, že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost. Na podporu své námitky uvádí, že policejní technici měli všichni odměny vyšší než 10 000 Kč, přestože jejich účast na proticovidových opatřeních byla nižší a spočívala zejména v dezinfikování vozidel a objektů a vydávání ochranných prostředků.
7. V další námitce žalobce uvádí, že informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny nebyly úplné, když mjr. K. neuvedl, že žalobce prováděl kontroly uzavřených podniků a kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů z důvodu zaměstnání. Nezmínil také, že pokud se jedná o kontrolu osob, může ji provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky.
8. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce srovnává svou odměnu s výší odměny jiných příslušníků a namítá, že pokud byla žalobci přiznána výrazně nižší odměna, měly být v odůvodnění rozhodnutí o odměně uvedeny dostatečně pádné důkazy o tom, že žalobce vykonával méně činnosti než ostatní příslušníci.
9. V další žalobní námitce žalobce polemizuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, které cituje odbornou literaturu komentující § 123 písm. a) zákona služebním poměru, kde je uvedeno: *„Posouzení míry mimořádnosti nebo významnosti služebního úkolu spočívá plně na služebním funkcionáři. Jde zejména o porovnání vztahu tohoto služebního úkolu k běžným úkolům, které příslušník nebo ostatní příslušníci plní, ale také o porovnání rychlosti splnění takového úkolu.“* Žalobce konstatuje, že v případě tzv. „covidových“ odměn byla situace odlišná od běžného poskytování odměn. Podnět k poskytnutí odměn byl dán vládou, která vyčlenila na odměny mimořádné finanční prostředky a v podstatě tak označila službu

příslušníků v době covidu za plnění mimořádného a významného úkolu, čímž bylo posouzení míry mimořádnosti a významnosti služebním funkcionářem omezeno. Služební funkcionář byl povinen objektivně posoudit míru nasazení jednotlivých příslušníků, této povinnosti však nedostál.

10. Šestou žalobní námitkou žalobce poukazuje na zcela nepřiměřené rozdíly ve výši odměn poskytnutých příslušníkům za stejných podmínek. Žalovanému pak vyčetl, že neuvedl, jakou vyšší míru činnosti měl projevit v době covidu, a zdůraznil, že žádnou po něm vyžadovanou činnost neodmítl.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Všemi námitkami žalobce se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.

Zjištění ze správních spisů

12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že ředitel Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje jako správní orgán I. stupně (dále jen „prvostupňový správní orgán“) vydal dne 24. 8. 2021 rozhodnutí, jímž poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci boje s pandemií COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z Usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, a odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě něhož odvolací orgán zrušil rozhodnutí ze dne 24. 8. 2021 a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí z důvodu procesních vad v rámci prvostupňového řízení a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán doplnil spis o podklady rozhodné pro posouzení výše odměny a dne 26. 1. 2022 vydal rozhodnutí č.j. KRPT-194982-13/ČJ-2021-0700KR, jímž opět poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč. Proti rozhodnutí ze dne 26. 1. 2022 žalobce podal odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
13. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu popisuje kategorie výše odměn a jednotlivá kritéria, na jejichž základě byla poskytována konkrétní výše odměny, podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za období od 1. 1. 2021 do 30. 6. 2021 příslušníkům speciální pořádkové jednotky Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „SPJ“). Prvostupňový správní orgán vyjasnil, že částka 20 000 Kč, která se objevovala ve veřejném prostoru jako mimořádné finanční ohodnocení za výkon služby během pandemie COVID-19, byla průměrnou výší odměny z celého objemu odměn pro více než 26 tisíc příslušníků Policie ČR.
14. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu obsahuje škálu 6 kategorií, kterou si správní orgán stanovil pro určení výše odměny jednotlivých policistů, tak aby výši odměny bylo zohledněno jejich zapojení do různých opatření v souvislosti s pandemií Covid-19, a to ve škále: 1) TOP, výjimečná zátěž, výše odměny 40 000 Kč, 2) nadprůměrná zátěž, ev. výkonnost policistů, výše odměny 30 000 Kč, 3) průměrná zátěž, ev. výkonnost policistů, výše odměny 20 000 Kč, 4) nižší průměr zátěže, ev. výkonnosti policistů, výše odměny 15 000 Kč, 5) nižší průměr, respektive nějaká činnost, výše odměny 10 000 Kč, 6) nejnižší zátěž policistů, ostatní policisté, výše odměny 5 000 Kč. Pro zařazení do konkrétního stupně škály byla stanovena kritéria, a to měřitelná (počet účastí na jednotlivých uzávěrech okresů, počet účastí na kontrolách s Krajskou hygienickou stanicí, počet zjištěných přestupků na

úseku opatření na potlačování pandemie, počet zkontrolovaných osob po dobu uzávěry, počet eskort s osobami nakaženými onemocněním Covid-19, počet zjištěných přestupků za porušování zákazu nebo omezení po dobu pandemických opatření, počet zadržených a zajištěných osob během pandemie) a kritéria neměřitelná (veškerá další činnost během pandemie, míra iniciativy, ochoty a aktivity, která není vyčíslitelná, orientace v protipandemických opatřeních) a dále byla stanovena podpůrná kritéria (počet dní ve stavu neschopnosti ke službě, čerpání ošetřování člena rodiny, dovolená). Uvedené pak vyplývá z odpovědi na žádost o poskytnutí informací ze dne 12. 12. 2021 na č. l. 46-49 správního spisu, a to včetně přehledu o početním zastoupení příslušníků v jednotlivých kategoriích. Soud dále zjistil, že v případě techniků byla kritéria rozšířena s ohledem na specifickou povahu kritérium vydezinfikovaných objektů a prostor krajského ředitelství, počet vydezinfikovaných dopravních prostředků krajského ředitelství a počet tzv. ononizačních a dezinfikujících dní určených pro služební pomůcky policistů. Tímto se zabýval již prvostupňový orgán s ohledem na odvolání proti původnímu zrušenému rozhodnutí.

15. Žalobce byl zařazen do kategorie č. 5, odměna ve výši 10 000 Kč na základě vyhodnocení objektivních kritérií, které splnil žalobce ve sledovaném období, tj. od 1. ledna 2021 do 30. června 2021, a to: vykonal 8krát službu na místě uzávěry okresů, provedl kontrolu 26 osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření, měl 0 zjištěných přestupků formou příkazního řízení a byl 10 dní neschopen ke službě. Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že u žalobce byla použita pouze objektivní kritéria, neboť u něj absentovala jakákoliv další aktivita k plnění povinností nad rámec jeho běžných povinností. K tomu uvedl, že ochotu a iniciativu však v rámci odměňování nelze přehlížet, jelikož v problematické epidemiologické situaci umožňovala nahrazovat absentující policisty ve směnách a zajistit tak řádný chod SPJ. Pro srovnání s výší odměny poskytnuté žalobci je v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu uveden výkon policisty, který dostal odměnu v kategorii č. 4, odměna ve výši 15 000 Kč. Tento anonymizovaný policista vykonal 13 služeb na místě uzávěry okresů, vykázal 8 zkontrolovaných osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření, měl 1 zjištěný přestupek formou příkazního řízení a 15 dnů neschopnosti ke službě. Prvostupňový orgán taktéž poukázal na negativní skutečnost, totiž, že 26. 1. 2021 byl žalobce prozkoušen ze znalostí právních předpisů potřebných pro výkon služby, o čemž byl se žalobcem sepsán záznam významné události – významně neúspěšné zvládnutí situace, opakovaný či po určitou dobu trvající negativní styl jednání žalobce. Podstata spočívala v nedostatečné znalosti usnesení vydaných vládou v souvislosti s epidemií koronaviru. Z toho prvostupňový orgán vyvozoval, že neznalost se mohla projevit v rámci kontroly dodržování stanovených opatření. Z uvedeného záznamu se dále podává, že bylo žalobci uloženo do 30 dnů dostudovat materii a dostavit se k přezkoušení.
16. Žalobce byl před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámen s podklady pro rozhodnutí a byla mu dána možnost se k těmto vyjádřit. Toho žalobce nevyužil.
17. Žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového správní orgánu, neboť měl za to, že postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s platnou právní úpravou, zejména je zde popsána chronologie věci, průběh řízení a skutečnosti vyplývající z podkladových materiálů. Žalovaný souhlasil s argumentací správního orgánu I. stupně, který uvedl důvody, proč byli 4 vedoucí oddělení a 4 zástupci vedoucího oddělení odměněni v maximální výši 40 000 Kč, šlo o 8 příslušníků z celkového počtu 38 příslušníků, kteří dostali maximální výši odměny. Žalovaný upřesnil, že vyhodnocení kritérií pro poskytnutí odměny se týká období 1. ledna

až 30. června 2021, nikoliv pouze období uzávěry okresů Trutnov a okresů v Moravskoslezském kraji, tj. od 12. 2. do 11. 4. 2021, jak mylně uvádí žalobce.

18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií byla vedoucím SPJ nastavena jako objektivní, mapující celou škálu úkolů policie související s dodržováním a vymáháním epidemiologických opatření. Žalobce v průběhu správního řízení nepředložil návrh, jaká jiná přesnější a objektivnější kritéria měla být stanovena za účelem spravedlivého rozdělení odměn. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal také s otázkou možnosti správního uvážení prvostupňového správního orgánu při stanovení výše mimořádné odměny. Vysvětlil, že došlo k mediálnímu šumu, když v předkládací zprávě k usnesení vlády o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19, byla navržena odměna ve výši 20 000 Kč a tuto částku média používala. Nicméně v usnesení vlády o mimořádném finančním ohodnocení bylo pouze stanoveno navýšení finančních prostředků na služební příjmy příslušníků policie o částku 535 220 000 Kč. Tímto usnesením vlády nebylo stanoveno, jakým způsobem a v jaké výši mají být finanční prostředky rozděleny, byl zde konkretizován důvod poskytnutí, a to na „mimořádné finanční ohodnocení“. Od počátku panovala shoda policejního prezidenta i odborových organizací, že se nemá jednat o automatické plošné vyplácení odměny ve výši 20 000 Kč bez posouzení rozsahu účasti toho kterého příslušníka na boji s pandemií COVID-19. I tyto skutečnosti byly mediálně známé, byly zveřejněny mimo jiné na intranetových stránkách Policejního prezidia České republiky, v dopise policejního prezidenta ze dne 27. 7. 2021.
19. Žalovaný reagoval na odvolací námitku žalobce, týkající se jeho „nečinnosti“ v době pandemie v období sledovaném pro poskytnutí odměny, který tvrdil: *„mjr. K. však zamlčel, že jsem prováděl kontroly uzavřených podniků a kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů z důvodu zaměstnání. Nezmínil ani to, že pokud se jedná o kontrolu osob, může ji provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky.“* K těmto tvrzením žalovaný uvedl, že „kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů“ mohl žalobce vykonávat pouze v době, kdy sám vykonával službu na tzv. uzávěře okresů, což v jeho případě bylo osmkrát, přičemž vykázal kontrolu 26 osob. Jeho tvrzení, že „kontrolu osob může provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky“ není pravdivé. Podle doplňujícího vyjádření vedoucího SPJ kontrolu osob může, respektive má provádět kterýkoliv člen hlídky při plnění služebních úkolů.

Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
21. V posuzované věci jde o výši odměny žalobce, kterou obdržel jako mimořádné finanční ohodnocení v souvislosti s pandemií COVID-19. Odměna byla poskytnuta dle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, podle kterého *Příslušníkovi lze poskytnout odměnu, kterou lze jednorázově ocenit splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu.* Odměna je nenároková složka služebního příjmu příslušníka bezpečnostního sboru a příslušníkovi je poskytována dle úvahy služebního funkcionáře. Konkrétně pro výše uvedený druh odměny

byly finanční prostředky vyčleněny Vládou České republiky na základě usnesení vlády č. 663 ze dne 19. 7. 2021, o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19.

22. Žalobce formuloval šest žalobních námitek, které se se svým obsahem překrývají. Jako první námitku žalobce uvádí, že kritéria stanovená pro zařazení do jedné z šesti kategorií výše odměny nemohou vést k objektivnímu hodnocení, jelikož se jedná o kombinaci měřitelných a neměřitelných kritérií a nefunkčnost kritérií prokazuje skutečnost, že odměna ve výši 40 000 Kč, tedy nejvyšší částka, byla poskytnuta všem vedoucím příslušníkům. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný dostatečně podrobně a transparentně ve svých rozhodnutích vysvětlili jednotlivá kritéria, ve správním spise jsou doloženy přesné údaje o počtu a distribuci odměn v jednotlivých kategoriích, jsou zde i počty výkonů jednotlivých měřitelných kritérií, viz bod 14. a 15. tohoto rozsudku. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že součástí hodnocení byla oprávněně i neměřitelná kritéria, např. ochota a aktivita, jež sice nejsou objektivně měřitelné, ale jsou nedílnou součástí výkonu každé profese a byly obzvláště ceněny v situaci pandemie COVID-19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč byly vedoucím příslušníkům a jejich zástupcům uděleny odměny v maximální výši 40 000 Kč. Krajský soud nehodnotí toto zdůvodnění, nicméně konstatuje, že skutečnost, že všem vedoucím příslušníkům byla poskytnuta odměna v maximální výši, není důkazem nefunkčnosti stanovených kritérií. Vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil krajský soud žalobní námitku jako nedůvodnou.
23. Ve vztahu k druhé žalobní námitce, a to že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost, má krajský soud ze správního spisu za prokázané, že prvostupňový správní orgán respektoval zásadu rovnosti odměňování za stejnou činnost právě vytvořením širší škály 6 kategorií výše odměny, konkrétně u jednotlivých příslušníků zjišťoval všechna stanovená kritéria, zohlednil neměřitelná kritéria i podpůrné kritérium počtu dní ve stavu neschopnosti ke službě. Ve správním spise (číslo l. 49) je uvedena anonymizovaná přehledová tabulka s uvedením počtu úkonů v měřitelných kritériích. Podle krajského soudu by bylo naopak v rozporu se zásadou rovnosti odměňování, kdyby všem příslušníkům byla poskytnuta stejná odměna, bez zohlednění míry, jakou se podíleli na zvládnutí epidemie, jejich nadstandardního úsilí, aktivity či iniciativy. K tomu lze poznamenat, že žalobce neuvedl žádné návrhy na doplnění dokazování, které by vzaly v úvahu i činnosti nezohledněné prvostupňovým správním orgánem v jím stanovených kritériích, ani neuvedl konkrétnější tvrzení, proč by měl být zařazen do jiné kategorie. Nedůvodná je i námitka ve vztahu k technikům, kteří se podle žalobce podíleli na proticovidových opatřeních menší měrou. Žalovaný i prvostupňový orgán vysvětlili, že v případě techniků bylo s ohledem na jejich činnost zohlednit i jiná kritéria, nicméně i oni byli vystaveni riziku nákazy, neboť to byli právě oni, kdo pro ostatní příslušníky prováděli dezinfikaci objektů a vozidel. I v případě techniků byli jednotliví příslušníci odměněni v rozdílné míře. Tato skutečnost pak podle názoru soudu svědčí o tom, že při odměňování docházelo k dostatečné individualizaci. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána v souladu se zásadou rovnosti odměňování, proto žalobní námitku považuje za nedůvodnou.
24. Ve třetí žalobní námitce žalobce tvrdí, že informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny nebyly úplné. Jelikož toto tvrzení již bylo žalobcem

vzneseno jako odvolací námitka, reagoval na něj žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz bod 19. rozsudku). Není tak pochyb, že by došlo k jakémukoliv zatažení rozsahu plnění žalobcových úkolů. Krajský soud považuje vysvětlení žalovaného za logické a srozumitelné, proto žalobní námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.

25. V další žalobní námitce žalobce srovnává svou odměnu s výší odměny jiných příslušníků a namítá, že pokud byla žalobci přiznána výrazně nižší odměna, měly být v odůvodnění rozhodnutí o odměně uvedeny dostatečně pádné důkazy o tom, že žalobce vykonával méně činnosti než ostatní příslušníci. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný naprosto dostatečně a srozumitelně zdůvodnili, z jakých důvodů a na základě jakých služebních výkonů byla žalobci poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč, uvedli pro srovnání výši odměny jiných příslušníků a počet jejich služebních výkonů a to příslušníků, kteří měli vyšší nebo stejnou výši odměny jako žalobce. Žalobce taktéž přehlíží skutečnost, na kterou poukazoval jak žalovaný, tak prvostupňový orgán, totiž, že žalobce v rámci přezkoušení neprokázal znalost právní úpravy týkající se koronavirových opatření. Soud pak plně souhlasí s názory správních orgánů, že tuto skutečnost je vnímat jako negativní, a to právě i s ohledem na to, že mimořádná odměna byla poskytována v souvislosti s pandemií. Ostatně, sám žalobce svou neznalost nijak nespornuje. Ani tato námitka tak není důvodná.
26. Žalobce dále tvrdí, že vzhledem k povaze odměny, na niž byly vyčleněny finanční prostředky Vládou České republiky na základě usnesení vlády č. 663 ze dne 19. 7. 2021, o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19, měl služební funkcionář omezenou míru posouzení mimořádnosti a významnosti plnění služebních úkolů, když prostředky byly určeny konkrétně na odměnu za činnosti spojené s pandemií COVID-19. Služební funkcionář byl povinen objektivně posoudit míru nasazení jednotlivých příslušníků. Krajský soud souhlasí s tvrzením, že služební funkcionář byl povinen použít účelově určené finanční prostředky na odměnu v souvislosti s pandemií COVID-19, což se také stalo. Jak již bylo v předchozím textu uvedeno, správní orgán I. stupně i žalovaný objektivně, srozumitelně a transparentně stanovili kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií výše odměny. Ve správním spise jsou uvedeny i počty příslušníků, kteří získali odměnu v jednotlivých kategoriích.
27. Poslední námitkou žalobce poukazuje na zcela nepřiměřené rozdíly ve výši odměn poskytnutých příslušníkům za stejných podmínek. Žalobce však nekonkretizuje, v čem spatřuje rozdíl ve výši odměny poskytnuté za stejných podmínek. Naopak, jak již bylo opakovaně řečeno, správní orgán I. stupně i žalovaný prokázali, že při stanovení výše odměn zohlednili více kritérií, aby nedošlo k nedůvodným rozdílům při splnění stejných podmínek. Proto ani této námitce nelze přisvědčit.

Závěr a náklady řízení

28. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 1. února 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu